

O láske

Slovo „láska“ je často používaným a pritom nepochopeným pojmom. Toto jediné slovo sa týka podstaty Vesmíru, toho, čo tvorí Dušu a je ústredným prvkom toho, čo robí človeka človekom.

Na úrovni Vesmíru a teda Objektívneho Boha, je láska totožná s dobrom. Pozitívna energia je mocnejšia ako negatívna energia a negatívnej energii nie je dovolené zvíťaziť, je najvyšším zákonom všetkého jestvovania. To znamená, že láska zvíťazí nad akýmkoľvek zlom. Tento všadeprítomný princíp Vesmíru dal zrod celej subjektívnej existencii z lásky a pre lásku, lebo na subjektívnej úrovni sa dokáže láska a s ňou Vesmír, plne samouskutočniť.

V bode, kedy sa Duša zvieratá stane schopnou pociťovať lásku nie priamo spojenú s prežitím, začne nadobúdať ľudskú podobu. Podľa Božích Zákonov nie objem povedomia, ale schopnosť milovať druhého nezištne je prvou podmienkou ľudskosti.

Človek sa narodí s podvedomou túžbou po láske. Láska nevyžaduje slová. Keď si matka po prvý raz pritúli k telu svoje dieťaťko, obaja môžu vnímať úžasný pocit naplnenia z prítomnosti milovanej bytosti. Taký pocit je ťažko popísať slovami. Skutočná láska sa vyžaruje a vníma vibráciami, ktoré citlivý človek cíti.

Ako človek kráča životom, slovo láska začne naňho padať zo všetkých strán, v piesňach, vo filmoch, v žurnáloch a najčastejšie, v očakávaniach života. Toľko sa hovorí, spieva, kričí a píše o láske, až sa nakoniec stane – prázdny slovom.

V období dospievania je človek mimoriadne citlivý a žiadostivosť po láske v tom čase často vrcholí. Aké nadobudne podoby? Keďže fyzické dospievanie prebieha súčasne, môže sa spájať s pohlavím. Ale „milujem ťa“ - často neznamená viac, ako žiadostivosť. Človek môže byť žiaducim kvôli telesnej príťažlivosti, osobnosti, vzdelaniu, postaveniu, peniazom, pôvodu a mnohým iným príčinám. Žiadostivosť sa môže vyvinúť do posadnutosti, no naďalej sa nemusí spájať s láskou. „ Ak ma opustiš, zabijem sa“... do hry vstúpia žiarlivosť, pripútanosť, snaha o ovládanie. Všetky tieto pocity sú nezlučiteľné s láskou. Sú iba ďalším a často bolestivým prejavom sebeckva. Ak niekto povie „Až dovtedy som ťa miloval(a), ale teraz už nie!“, to znamená, že nemiloval(a). Taký človek poznal len pripútanosť. Láska, ktorá vyprchá, nebola.

Tá skutočnosť, že zlo a sebeckvo sa samo trestá, sa prejavuje tiež v tom, že zlí a sebeckí ľudia nepoznajú lásku. Pri popise svojej lásky k manželke a k deťom vyjadrujú svoju pripútanosť k majetku. Láska takýchto ľudí sa z jedného dňa na druhý dokáže premeniť na jedovaté a zlomyseľné pranie špinavého prádla v rozvodovej súdnej sieni, alebo ešte horšie, na stránkach lacných žurnálov, v prípade takzvaných populárnych osobností. Čím je Duša pokročilejšia, tým viac je schopnou skutočnej nezištnej lásky.

Tento svet je predovšetkým očistec a pokročilá Duša si sama na seba kladie vysoké nároky. Kto nepozná prípad, v ktorom majú milujúca manželka a sebecký manžel jedno spoločné – obaja milujú jeho.

V priebehu svojho rastu Duša inkarnuje do oboch pohlaví podľa toho, ktoré jej lepšie poskytne tie poučky, ktoré potrebuje v tom ktorom bode svojho vývoja. Život ako muž tradične poskytoval viac príležitostí, popri ktorých a okrem iného, Duša mala aj viac príležitostí robiť chyby. Zatiaľ čo náprava sa často dosahovala inkarnáciou do tela ženy, ktorá je prirodzene citlivejšou a súcitnejšou z pohlaví a tradične sa jej po páde matriarchátu dostávalo menej možností uplatnenia, v porovnaní s mužom.

Za účelom dokonalého vyváženia vlastností ženskosti a mužskosti, viac mužské Duše tiež inkarnovali častejšie ako ženy a viac ženské Duše inkarnovali častejšie ako muži. Mužskosť na hladine Duše sa prejavuje cez také vlastnosti, ako sú odhodlanie a odvaha. To vysvetľuje, prečo niektoré ženy nosili nohavice, zatiaľ čo mnohí muži boli „babami“. Pohlavie, ako aj všetky iné vlastnosti tela, nie je nič iné ako pomôckou na vhodné stvárňovanie Duše. Samotná Duša pohlavie nemá.

Duša si zvyčajne zvolí svojich rodičov, no nemusia to byť Duše na podobnej hladine uvedomelosti. Neopätovaná láska je formou očisty. V niektorých rodinách pocit lásky, taký ako sa vníma pri narodení dieťaťa, trvá po celý život.

Stane sa, že rodič, čo opustil rodinu, si po tridsiatich rokoch spomenie že má dieťa a začne ho zahrňovať pozornosťou. To nemusí byť výsledkom novo-vyvinutej schopnosti milovať; môže to byť snahou nahradiť si novou náplňou už starým vekom stratené možnosti sebeckého užívania. Vzťah, v ktorom sa citová pozornosť voči druhému mení

a je podmienená akýmikoľvek okolnosťami, pravdepodobne nezahrňoval skutočnú lásku.

Ako vyzerá láska v Jednom

Jedno je dokonalým spoločenstvom čistých Duší prorokovaným osvietenými, ortodoxné ponímanie hovorí o „nebi“, ktoré nevie popísať.

V Jednom a podobne slnku, najčistejšia a najmocnejšia láska vyžaruje zo stredu. Božské bytosti milujú najviac. Lúče ich lásky prenikajú do okolitých vrstiev, ktoré ich prijímajú a súčasne vyžarujú svoju lásku ďalej, až je celé spoločenstvo naplnené láskou. Blaho bez lásky by si bolo ťažko predstaviť.

Je síce pravdou, že Boh miluje každého, ale každého do tej miery, do ako je ten jedinec schopný lásku vnímať.

Náboženstvo učilo, že Kristus sa obetoval za hriechy ľudstva a že človek je hriešny už svojou podstatou. Preto treba poslúchať cirkev, ktorá predstavuje Boha a ak si to mocní žiadajú, treba aj zabíjať, na pokyn. Materialistická cirkev nevidela hodnotu v láske. Z Krista, najmilujúcejšej Duše, urobila obetného baránka na výdatnejšie uplatňovanie nenávisťi.

Na začiatku 21. storočia sa pravé Kristovo posolstvo vrátilo na Zem a ukazuje svetu, že obetavosť a nesmierna láska k druhým nie sú ani známkou slabosti, ani hlúposti. Pretože poháňajú vývoj povedomia, stali sa najmocnejšou energiou Vesmíru, ktorá v konečnom dôsledku nastolí spravodlivosť všade, ako hore, tak aj na Zemi.

Prečo sa Božej lásky dostáva aj zlým ľuďom? Lebo ich prítomnosť napomáha kresaniu zdatných a čistých Duší.

Práve konfrontáciu so zlom sa Duša naučí mu vyhýbať a čím viac zla sa stane svedkom na svojej ceste, tým viac sa jej bude hnúť. Pritom sa Duša schopná lásky očisťuje a tvorí si budúcnosť v čistom prostredí naplnenom láskou, ktoré si bude vážiť. Nie dobrá a milujúca Duša je tá, kto sa obetuje pre blaho druhých. Obetuje sa zloduch! Ten napomáha rastu dobra, pričom sa sám zatracuje. Ak odmieta nápravu, padá do špirály čoraz väčšieho utrpenia až dôjde k jeho seba-zničeniu. Materiálne bohatstvo je na duchovnej hladine bezcenné.

Boh ku mne začal hovoriť práve v čase (v roku 2002), kedy som strácala vieru v spoločnosť a zatiaľ čo som bola prenasledovaná a trestaná za miesto, kde som sa narodila - na Slovensku. Hlavne na anglosaskom západe vnímajú Slovákov ako posluhovačov, prostitútky a podradných robotníkov. No aj za to, tak ako za všetko, čím ma život obdaril, som vdáčajná. Boh pri mne stál v mojich najťažších chvíľach. Odhalil mi jeho lásku ku mne a dodával mi silu pokračovať bez toho, že by sa moja láska voči komukoľvek zmenšila.

Aký je pocit nesmiernej lásky?

Prinesie rozpustenie všetkej bolesti, stratu akéhokoľvek pocitu ťažoby, pociťuje sa v každej bunke tela, obmedzenie ktorého v priestore sa rozpustí, každá častica bytosti vibruje radosťou, je to slasť ktorej sa človek úplne oddá, v ktorej sa cíti dokonale bezpečným a v ktorej si uvedomuje, že je súčasťou večnosti. Za tento pocit sa človek podrobí každej skúsenosti, pričom do vlastného srdca iný pocit ako nesmiernu lásku do posledného svojho dychu nevpustí, možno iba so súcitom a lútosťou voči tým, čo si podobný pocit ani len nedokážu predstaviť.

Milovať druhých dokonale znamená vyžarovať voči nim svoju energiu, dať sa im celý a súčasne ich bezpodmienečne prijať. Láska milujúcej Duše ju naplňuje a dve, alebo i viaceré také Duše sa spoja a prijímajú a dávajú svoju lásku jedna druhej a každá ju dá všetkým každou časticou svojej existencie.

Ak nie pre pocit bezpečia, pre blaho a pre naplnenie, tak pre svoju túžbu po láske sa Duša dá na náročnú a často bolestivú cestu poznania. Ten, kto má pocit nespravodlivosti, kto pozná sklamanie, možno sa cíti osamelý, nech nestráca silu. Môžu to byť známky toho, že je citlivejším človekom schopným lásky a jeho láska, spolu s láskou tých, čo cestou poznania už prešli, ho privedú k cieľu.

Založené na Testamente Katarov.

Corascendea, Katarská parféta.

29.11.11

Slovenský Katar